

Anna Pruiksma (1909 - 1986)
nee De Haan

donor: Joanne Fiddsma
North Haledon, N.J.

Gefel Eckert hier:

syntomas Danken en tante siken by een
pacht

Syntomas:
Soe tante, wil je me morgen alweer vertellen?

Sante:

je kind, heeft met den eersten kram.

Syntomas:

Je bent hier over alleen wel geweest en wij hebben er nog
nichts van gehad. Waar soe gaat het a. Het met mij, ik heb
nichts etgens wat aan. Maar op mij altijd tegen, ik heb er
mij, of wel van ingezet dat tante kwam, maar te
alweer op niets uitgekomen, ik was er vooraf al bang.

Sante:

Je hebt niet veel geld in deuren, t'spijt me dat ik het
niet moet syntomas.

Bekeken mij nu niet tante, want dan word ik weer dat.

Sante (achtern)

Wat kan ik niet vertellen.

Je moet ook niet denken mijn kind, dat ik dit simpel kan was,
oh nee, hoe kwam dat je t'weg niet.

Maar welk niet, t'is maar in de lading van mij dat het niet

Syntomas

Heeft u
Mene Jufvrouw u had verstaan van handfchrijven.

My kon wel meer verstaan, wat heb ik nou aan zoo'n
kenninge meid?

Heeft (loopt hand heen)
Khalde schroom wel gaams helen Jufvrouw
Jufvrouw (hand overopende)

En dekselo gaams ook hoor!
Heeft u.

Opzichtig, Jufvrouw
Jufvrouw.

Soo eenvoudig, wat heeft me dit nu al weer en heel
meide en worden gekost, die schroom hier te krijgen
Heb je het schroom gedaan?

Heeft u.
Mene Jufvrouw...

Jufvrouw.
Nu dan gaams dat nu gang hoor, en paap dat het
goed word, je moet nog wel om verleden werk?

Heeft u.
Goed Jufvrouw.
Jufvrouw.

Goed Jufvrouw, moet je dat o zo zeggen?
Heeft u.

Beet, Jufvrouw.

Jufvrouw
Wat den je dat een koppel, als ik nu wat zeg, behag
you je goedkenning dat niet op te geven, met you

goed en you best, ik heb you goedkenning met noodig
gega, dat moet er ook nog by komen, dat zijt niet
goedkennt.

Heeft u.
Wat moet ik dan zeggen Jufvrouw?

Jufvrouw.
moet ik je dat beven? als ik een papaguis praten wil beven,
zal ik er wel een kopen hoor. datje schud het hoorje
en gaat ruygmaet heen

Jufvrouw tot tante.
Wie je me wel dank, wat een beven ik heb? hoe
kan ik nu alle dagen met dat somme, de hevel
kusselen? (op de klok ruykend) wie je ook wel dat swits
meel voor zijn tijd d'waas komt? Nu ga naar'toning
witten tante, ik zal mij gaams knak maken!

Tante.
Als hij meer niet over zijn tijd wittig, dan heb je niets
te zeggen kind!

Jufvrouw.
Over zijn tijd! Maar in dat moment ook nog by komen!

Jante.
Dat is een veel sminier om my te toosten!

Jante.
Dat kind, je hebt manen gaang, die over hun tijd wittig,
en meer sommingen dan witten heet je ook wel.

Jufvrouw
Maar lieve tante, wat helpt mij dat, wat andere mannen
misschien, ^{Maar je zou dat mijn wed. ook kunnen!} (Liefje komt binnen)

Liefje.

Jufvrouw, de maaiter is er!

Jufvrouw

De maaiter! Ik al weer zoo inhaptel, ik had de om
kuddeacht te stellen mij mijn paper te kunnen aanpakken,
en nu is het nog maar kwispel voor zeven, komt dat meent
maar, als ik was in 't hofje komt? Dat is al bij deuren.

Tante.

Dat is dan ook ^{er} het slot die voorloopt, kind!

Jufvrouw.

Ja maar, wilt u vroloopen past mij niet, zij zal
kennis als ik het haar zeg, 't is de dat niet, dan
kan de weg blijven.

Tante.

Maar om mij kan je gewast je paper even gaan aanpakken,
kan ik kan ook een oogen dik wachten,

Jufvrouw.

Maar tante, ik wot je zijge heden, maar ik zoo 't meent
dan maar wemmet, dat te maar komen kan als zij niet?

Tante.

Maar dat niet, maar ik dacht, het kon nu ten minste
wel geschikt worden?

Jufvrouw.

Ik zal niet geburen, zij kan mij later wel missien
in den nacht komen. Als Jufvrouw maaiter
konnemantende, loo Jufvrouw Dinter maar kan
moeten staan. Ik zal er wel overorgen!

Tante.

Nu Jufvrouw Dinter mechtuiken wakelij det.

Jufvrouw.

Ja Jufvrouw Dinter zal toetruiken. Alou ook
wat moeis werden als Jufvrouw Dinter niet meer
mechtuiken wat de te doen heeft.

Jufvrouw Dinter kan hierin niet meer Tante

Wolter luieten.

Liefje.

Wat mach ik tegen de maaiter zeggen Jufvrouw

Jufvrouw

't is heeft jou die ambangheid gebent? Ik heb
niet? Liefje.

Neen, Jufvrouw!

Jufvrouw.
Maakt dan maar of wat ik je zeggen zal,
ik zal mijn tijd zelf wel weten.

Maar.

Goed jufvrouw.

Jufvrouw,

een goedkenning van jou, hoor! 't sprekt
van zelf dat het goed is, als ik het zeg.

Sante.

Wel kind, de meent het goed!

Jufvrouw.

Wou we je zeg tegen de meent, dat ik dan
om half acht des ochtends heb, en niet om kwart voor
zeven, de meent tenig komen, zeg haar dat,
of geen, laat ze hier komen, dan zal ik 't haar
zelf zeggen. (Maar goet heen.)

Sante.

Waarom niet beter, nicht, dat je haar zotang in
de kerken taal wachten bij de meent,
als dat je haar meent staant?

Jufvrouw.

En dan met de meent kletten? K'halv'igge gij!

Maar.

Goeden avond dame!

Jufvrouw.

Maar

Sante

Goedenavond meijer.

Maar

Schikt het de jufvrouw? om de kapper een aan te pakken?

Jufvrouw.

Ik heb hen me afgeproven, Maar?

Maar

Ja jufvrouw, ik weet het, om half acht van ik komen,
maar onduidelik om half acht ook omvante categorie
moet, dacht ik, om maar een heen te loopen,
k'Ben zeg dat ik 't thuis tief.

Jufvrouw.

Wou, dan dacht je, dat ik klaar moest staan, alst
je met kwam?

Marica.

Men Jufvrouw, die gedachte is geen oogenlijk bij mij geweest, alleen, zoo als ik zei: de Categecate.

Jufvrouw.

Categecate. Verwonderd! Anderszide Luke jonge meiden doen wat om de Categecate, dat weet ik beter!

Marica.

O, Jufvrouw als 'tu niet schikt, dan zal ik om halfacht terug komen, en dan een paar minuten later naar de Categecate gaan:

Jufvrouw...

Naar eens Marica, je moet weten, dat toen houding mij niet bevalt, hoor, Eerst doe je, of je zoo dat gelyk je wilt hier worden, maar een oogenblik daarna kanst je ook weer niet veel behalen, Want is mij dat ook gewaant, Of dat je hem misschien om mij verdragt te worden?

Marica.

Och, Jufvrouw, hoe kan de er aan denken, ik was Och, Jufvrouw.

Jufvrouw.

O, zoo, Dat wil zeggen, Jufvrouw wat is gek, en dat, en dan, dat de sozids denkt. Goed dat ik niet hoe je over mij denkt.

Marica.

Maar Jufvrouw, hoe kan de sozids zeggen?

Jufvrouw.

Kijk daar heb je het al weer, hoe kan de sozids zeggen? Zoo in den oogenblik is die Jufvrouw. Beter, dat de sozids zeggen kan.

Marica.

Och, Jufvrouw, neem me niet kwalijk, maar dat was mijn bedoeling niet.

Jufvrouw.

Je wilt dus zeggen, dat ge vermaakt, dat ik het je kwalijk nemen zal?

Marica.

Wel, Dine woorden maakte ik het op.

Jufvrouw.

Naar eens Marica, of wij er nu lang of kort over spreken, dat geeft ook al niet meer ik wil je te zeggen, dat je om half acht terug moet komen.

Anders had je toen dubbelijk moeten zeggen, dat je
maar de Catacraete moest.

Marie

Ik dankt er zoo gaarne niet aan Jufvrouw, Maar goed
Jufvrouw; ik zal om half acht terug komen.

Jufvrouw (haar verzorgend), (Hij gaat heen)

Geen minnatvroeger of later hoor!

Marie

Heen Jufvrouw; om half acht precies.

Tante!

Wel griet, dat leek me wel een heel schrikkelijk
Jufvrouw.

Als die uitaal by mij geweest, Tante & Mlle Tante daar,
mede zeggen dat ik niet schrikkelijk was!

Tante.

Heen kind, ik vind wel, dat je dat meêre veel te
behandeld, maar ik. nu dat nu eindelyk niet zeggen,
Hend ik denk dat het veel veel vaten zal!

Jufvrouw.

Mlle de Tante, zoo nouwkeuriglyk behandel hem ik,
dat Tante's uiterden niet veel vaten vaten! Ik heb
het wel, maar het valt mij niep mee, dat mijn eigen
Tante zoo over mij denkt.

Tante.

Heem griet, we willen niet tegen elkaar grinniken
maar je maar klaar, dan gaarne een openlijke
maas je moeder, maar meêre je sul wel thuis
moeten blijven, om de magister niet mee.

Jufvrouw.

Wie zegt er nu thuis om een maasite, als ik niet thuis
ben, kan te wachten. Dat weet Tante zelf ook wel,
Maar ik geest het wel, Tante wil me liever niet
mee hebben.

Tante.

Griet, Griet wat ben je een waarskind!

Jufvrouw.

Die zeg, legt maar secht uit. Dat is beter dan er om
te te zeggen, nu weet ik ook wat ik aan mijn tante
heb. Heelmaal alleen sta ik in de wereld, om te
heine. Tante kan's og maar, pul lopen, enden gekoelen dag
ik by by zijn grootmoeder, bij de lens, worden te
niet schort komt, maar grootmoeder. En mijn man ook
als hij het maar een lappen kan. In me Tante ook
al weer. Ik zeg, dat het ten wonder is, dat ik er nog
zoo goed onder ben.

Maar Nicky's loop, je doet niet een verband maake.
Tante
Jufvrouw

Natuurlijk! Hoe zou ik iets goeds kunnen doen of
hebben? Nu maak maar gauw dat tante bij mijn
moeder komt, ik wil me niet eens oere.
Tante.

Je zou maar een afscheid nemen, ik kan toch ook
niet gaan?
Jufvrouw.

Wem dat weet ik wel, de maarsden, als heb ik nu een
verstekken wil, dan moet het kan wel, Maar anders wil
om haast heeft tante, om het gauw over mijn huis te gaan
Tante.

Wem haast heb ik niet maar... Maar...

Maar het dengek hier niet bij de dulle nicht Tonke,
daar kan een tante heeten het niet langer uitmaken,
dan acht dagen, De buren zullen er wel een
praetje over maken, maar dat is ook niets.

Om de menichheid te zeggen, nicht, behalve mijn historiel.
Tante.

Lehken & Jufvrouw

Zie! Lehken. Tante.

Maar tante, hoe heb ik het nu niet te, heb ik het al denkt
dat tante hier geweest is, niet gezegd, de kant
van Lehken? Tante.

Ja toch want, wat ik zeg.
Jufvrouw

Gehevel tante, het lekt hier niet, zelfs niet al te vent.
Mijn man is een bang man, de kage. 'Hij kan het
jaar heb dat nu zien, hoe rond + hier dan Lehken,
wat niet zegent?
Tante

Ik heb er bij nicht, heb ik het mij hier te veel.
Jufvrouw.

Tante droogt.

Je zou dat niet alleen maar een droom was.
Jufvrouw.

Of is er meer een praetje om wat te zeggen? Maar dat kan
ik van tante toch ook niet geloven.

Gehevel dat maar niet. Ik wil je er bij zeggen, dat ik
hier langere geloven om zijn, als ik die kage niet
ontdekt had. Jufvrouw

Maar tante, ik kan niet helpen hore, dat ik heel veel
verbaast over de ~~de~~ de stelling niet gaat met jou.

maar wonder volkomen. Ik vertaalt het haast niet.
 (Ze liet een orgonstrik zuygen d) zekeren, twee zekeren!
 In dit pot dichte huis, En ieder kon het zien, behalve ik!
 Het een onkinn. (Ze zwijgt wees een orgonstrik!) Maar wat
 praet ze toch van spreken? 9 vers 18. Wat van daar staan?
 Dat wil ik toch even zien, ze zoekt het op in den Bijbel.
 Want hier heb ik het, zij leest hand op, en gedruide
 draaiing ten dage des weggeens, en een kofschapige
 vrouw tot een geluk. Ze kijkt een orgonstrik zuygen
 in het boek en leest daarna. Aha. Een kofschapige
 huisvrouw! Dat ben ik natuurlijk, en hoe? Hoe is
 geluk met een gedruide draaiing ten dage des
 weggeens. Ja. dat is het ruffe nu lichten. hoe, hoe,
 Nu begrijp ik haar. Het leki hier. Het is hier, ja ja
 hoe word je van je eigen tante behandeld. Maar
 wat zou er nu in spreken 19 vers 13 staan? Dat
 had ik ook een even zien. (Zij leest hand op) En hette
 hoorn is eigen. Under eerste allende, en de kuyngien
 eventhoorn als een gestating draaijen, hoe, hoe,
 Dat is het ruffe van de kuyngien eventhoorn, maar ik
 zal ze ook wel vinden, straks, als de teug komt!
 Maar tis me toch niet of ze wat minnaar is. ....
 Ik Wie toch niet graag dat het maar was...

Nu ik kijf wel wat veel, En dat is verrekent en
 Eastig leest Salomo: ... Een als een lekkege wer
 relend en Eastig is. ... Ik heb er nooit eerder barren
 geacht. ... Daarom willen ze niet kinnen ongin
 deen kuyngien. ... Dat man en kindren toe gaaren
 niet. ... Wat zal ik er aan doen?
 Keetje (komt binnen)
 Ik heb schuren gedaan jufvrouw.
 Jufvrouw.
 Oeh heb je weer wat te deuren? Van je mij geen
 orgonstrik met vast laten?
 Keetje.
 Ik dacht dat ik het even zeggen moest jufvrouw.
 Jufvrouw.
 Ik dacht, ja, je denk ik al tijd, maar. ja, zij kijkt
 terlenke naar den Bijbel (oeh "ik vern zeggen...."
 Keetje (verromdend kiykende)
 Het schijft jufvrouw?
 Jufvrouw?
 Ja, ik vern zeggen, je hebt het schuren gedaan, nietwaar?
 Keetje.
 Ja jufvrouw.
 Jufvrouw?
 Nu tis goed weer, goed hoor,

Goethe.
Wat beeft ysternus?

He reg dat het goed is. Gee

Ysternus het ook even vragen?

Ja ik zal straks wel eens even komen, thalwel goed zijn.

Goede (verrunderen degen)

Goede ik wil ysternus.

Je kunt van wereld ook wel naar de categorie gaan

Ik had anders gezegd dat er niet van komen kon
maar we zullen het wel schikken, je wilt een vraag
heer niet meer?

Goethe.
Heel graag ysternus.

Maar he, kon je eerst nog even naar Marie de maister
willen loopen, he?

Goethe.
Juwel ysternus, he? en in drinkt weer.

Goede, loophan dan dat he wel een halfrecht kan komen
Bisot ysternus. Goethe is omst heen

Ysternus (tot Richa)

Wat was die meid in haar schik! Lechte nu ook niet.

He eerst nog wel. Maar Salomo dat den vinger tegen
me op. .... He reg nog niet in tijd. .... Althud loo te
ystranen. .... Gante had geluk, Dommie want die ik
geveest ben. .... Dat ging althud maar. .... druy. druy. druy.

Op het hoofd van ieder die on der mijn bereik kwam.

Hee sal ik het verhepen? (Gante konst binnen)

Daar denk ik al weer niet, Gammehie?

Ysternus.
Veh, Gante kante uit den ik ongelukkig!

Goethe.
Hee soe? ysternus.

Ik heb he llik gevonden Salomo heeft het mij laten zien.

Gom dat is goed ysternus.

Maar ik kan t niet stoppen.

Goede je tal gepoete ad. Gante

Ja, tegen he, en dat ging, hoewel, maar ieder oogen blek
is t lek weer open. Gante
Julik te end wat began niet. He en bij moedigen

opgewinden-geest heeft, heeftor geen lasten.

Ystomus.

Maar hoe krijg ik die? ik ben geheel verhard.

Dante.

Daar komt terzelft in de binnen kamer, mijn kind, met
borden en beelden.

Ystomus.

Ik wou dat tante hier bleef, om mij te raden.

Dante.

Goed ik blijf, Ma is het niet gemaden hebt, blijf ik.

Keetje komt binnen.

Ystomus Marie is er.

Ystomus.

Goed See, ik kom. Keetje gaat heen)

Dante.

Sal ik even mee gaan?

Ystomus.

Maak graag, tante.....

inde.